

[Stetter.]

kommer først og fremmest, hvis det ulykkelige skulle ske, at vi ikke skulle komme med, og vi kan efter min mening slet ikke være tjent med et frihandelsarrangement.

Jeg kan sige, at ifølge Industrirådets rundspørge vil 27 pct. af danske virksomheder finde det hensigtsmæssigt at oprette produktion i EF-landene, hvis vi slet ikke får noget EF-tilhørsforhold, men hele 21 pct. af de adspurgte medlemmer svarer stadig ja til dette spørgsmål, hvis løsningen bliver et frihandelsarrangement. Det siger også lidt om problemets størrelse.

Hr. Morten Lange havde særlig meget imod den økonomiske og valutamæssige union. Også her er vi helt uenige. Danmark har mere end noget andet europæisk land interesse i et valutarisk økonomisk samarbejde, og jeg tror, at vort problem i de kommende år bliver et helt andet, nemlig at de øvrige medlemslande vil undlade at udbygge det samarbejde så hurtigt, som vi kan ønske det. Vi er et lille land med en meget stor udenrigshandelsomsætning, og vi har mere end nogen andre interesse i et sådant fast valutarisk samarbejde.

Og så fik vi selvfølgelig punktafgifterne trukket frem igen. Det kunne selvfølgelig være rart, om vi kunne love befolkningen, at de høje danske punktafgifter ville blive væsentligt nedsat. Det ville imidlertid ikke være ærligt at foregøgle vælgerne noget i den retning, men skal vi nu ikke lade dette spørgsmål ligge? Det er trods alt kun et teknisk problem, og hr. Morten Lange ved, at vi har fået en overgangsordning, som er tilfredsstillende i første omgang. Skulle det vise sig, at vi ikke kan sætte vore punktafgifter ned efter udløbet af denne overgangsperiode, må vi tage problemet op igen, og jeg er overbevist om, at vi så kan få ordningen forlænget. I øvrigt tror jeg på, at man efterhånden i de nuværende EF-lande får et højere punktafgiftsniveau. Samtlige finansministre i hele Europa står jo på spring for at finde nye indtægtskilder.

Af hr. Moses Olsens indlæg fremgik det, at der er politiske ønsker om en større selvstændighed for den grønlandske befolkning, noget i retning af det færøske hjemmestyre. Jeg synes, det er tilfredsstillende at få dette lagt frem på bordet, så ved vi, hvad det er, vi taler om. Det er nok for tidligt at tage

endelig stilling til denne sag, men jeg skal understrege, at vi gerne diskuterer hele dette problem. Vi finder, at det er væsentligt både af menneskelige og af økonomiske grunde, men denne diskussion vedrører ikke det aktuelle spørgsmål om Grønlands medlemskab af EF. Skulle den statsretlige stilling for Grønlands vedkommende blive ændret, hvad jeg personlig tvivler på, får det ingen betydning for landsdelens tilhørsforhold til De europæiske Fællesskaber. Grønland kan i så fald frigøres for det medlemskab, landsdelen automatisk opnår sammen med Danmark.

Hr. Stinus havde nogle bemærkninger om det nordiske samarbejde, og det undrede mig, at han lagde en sådan pessimisme for dagen. Jeg vil godt spørge ham, hvad han egentlig bygger denne skepsis på. De danske politikere, som er engageret i det nordiske samarbejde, deler ikke skepsis. Vi har målbevidst arbejdet på at udbygge samarbejdet, og jeg kan henvise hr. Stinus til at søge oplysninger om, hvad der er sket på dette felt, og hvad vi arbejder på at få etableret. Det er ikke en opfattelse, som vi er alene om. Den deles også af de nordiske parlamentarikere, der arbejder sammen med os i Nordisk Råd.

Jeg tror, at vi i medlemskabssituationen får behov for et tættere nordisk samarbejde, og det er grundlaget for vores bestræbelser, så man kan i virkeligheden sige, at hr. Stinus' problemstilling er fejlagtig. Vi har vel nok hidtil ikke opnået et tilfredsstillende nordisk resultat, men jeg tror, vi opnår det i fremtiden i kraft af det behov, der er for at holde os tættere ved hinanden.

Det er korrekt — og det vil jeg gerne sige til sidst — at statsministeren tidligere har understreget, at regeringen anbefaler dansk medlemskab uanset resultatet af den norske vejledende folkeafstemning. Jeg forstår derfor ikke ganske den opsigt og det postyr, som udenrigsøkonomiministerens proklamation vedrørende samme emne har fremkaldt. Jeg forstår egentlig heller ikke statsministerens redegørelse vedrørende denne sag her i folketinget. Den kan kun være til indvortes brug, og det kan ikke være meningen, at debatten her i tinget skal dreje sig om disse interne problemer. Det kan regeringspartiet, det kan socialdemokratiet i hvert fald ikke være tjent med.